

Vlaams
Parlement

stuk **1558** (2011-2012) – Nr. 2
ingediend op 15 mei 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 19 december 2008
betreffende de organisatie
van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn

Amendementen

AMENDEMENT Nr. 1**voorgesteld door de heer Bart Caron****Artikel 2****Dit artikel vervangen door wat volgt:**

“Art. 2. In artikel 8 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“De personeelsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, kunnen geen deel uitmaken van de raad voor maatschappelijk welzijn.”;

2° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

“Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder personeelsleden van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, de personeelsleden met uitzondering van de vrijwillige brandweerlieden en de leden van de vrijwillige ambulancediensten.”;

3° het vierde lid wordt vervangen door wat volgt:

“Als op de installatievergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn meer gemeenteraadsleden verkozen werden voor de raad voor maatschappelijk welzijn dan het aantal toegelaten gemeenteraadsleden vermeld in het eerste lid, geldt de voorrangsregeling, vermeld in artikel 12.”;

4° het zesde lid wordt vervangen door wat volgt:

“Het eerste lid heeft geen uitwerking als de raad voor maatschappelijk welzijn rechtstreeks verkozen wordt door de vergadering van de gemeenteraadskiezers.”.

VERANTWOORDING

De beperking van het aantal gemeenteraadsleden in de OCMW-raad verdwijnt. Het is volgens ons niet wenselijk dat de mogelijkheid gecreëerd wordt dat de OCMW-raad uitsluitend uit gemeenteraadsleden zou bestaan. Het is juist goed dat ter plaatse een zo groot mogelijke groep mensen een lokaal mandaat kan opnemen.

De opheffing van de beperking van het aantal gemeenteraadsleden in de OCMW-raad is ook vanuit bestuurskundig vlak onaanvaardbaar. De belangrijke aanpassingen aan het OCMW-decreet die een invloed hebben op de verhouding gemeente-OCMW vragen terecht altijd de goedkeuring van zowel de gemeenteraad als de OCMW-raad. Het afschaffen van de beperking van het aantal gemeenteraadsleden in de OCMW-raad zorgt voor een onevenwicht tussen beide lokale besturen. Hierdoor:

- dreigt belangenvermenging geïnstitutionaliseerd te worden. Dit is het geval wanneer de gemeenteraad optreedt als toezichthouder ten opzichte van de OCMW-raad (bijvoorbeeld goedkeuringstoezicht op de OCMW-meerjarenplanning). Dat is problematisch als de OCMW-raad uitsluitend, of voor het grootste deel, uit gemeenteraadsleden bestaat;
- gaat men loodrecht in tegen het principe dat de OCMW-raad versterkt moet worden.

De rol van OCMW-raadsleden is ook anders dan de rol die gemeenteraadsleden moeten spelen. OCMW-raadsleden detecteren de sociale behoeften en noden in hun gemeente, wegen ze tegen elkaar af, en maken de nodige keuzes op het operationele niveau. Maar ze zijn daarnaast ook nog de bestuurders van de instellingen en diensten. Het beheer van het OCMW ligt immers, in tegenstelling tot in de gemeente, wel bij de raadsle-

den (en niet bij een college). Ten slotte nemen OCMW-raadsleden ook beslissingen in individuele dossiers van maatschappelijke dienstverlening. De rol van een OCMW-raadslid is dan ook zeer complex en vraagt specifieke competenties. Door te laten uitschijnen dat deze competenties identiek dezelfde zijn als deze van gemeenteraadsleden, houdt men geen rekening met deze realiteit.

Wat de onverenigbaarheid van gemeentepersoneelslid met een mandaat als OCMW-raadslid betreft, wordt er een uitzondering gemaakt voor het onderwijzend personeel, “omdat zij een aparte rechtspositieregeling hebben”. De VVSG is het niet eens met de uitzondering voor het onderwijzend personeel. Het onderwijzend personeel staat ook onder het gezag van de gemeentesecretaris. Het gevaar voor belangenvermenging (dubbele pet) is er voor deze groep gemeentepersoneelsleden, net als voor de rest van het gemeentepersoneel. Dat de meesten van hen (niet allemaal) een aparte rechtspositieregeling hebben, doet daaraan geen afbreuk. Zo bijvoorbeeld wordt de directeur van het gemeentelijk onderwijs geëvalueerd door de gemeentesecretaris. Het kan ons inziens niet verantwoord worden waarom voor deze groep personeelsleden een uitzonderingsregime geldt.

AMENDEMENT Nr. 2

voorgesteld door de heer Bart Caron

Artikel 5

A. 4° vervangen door wat volgt:

“4° in het derde lid van paragraaf vier worden de volgende woorden geschrapt:

“, als hij zich bevindt in het geval, vermeld in artikel 8, tweede lid”.”.

B. Een 5° toevoegen, dat luidt als volgt:

“5° in het vierde lid van paragraaf 4 worden de volgende woorden geschrapt:

“en als daardoor afbreuk gedaan wordt aan artikel 8, tweede lid”.”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 1.

AMENDEMENT Nr. 3

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 5/1 (nieuw)

Een artikel 5/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 5/1. In artikel 20 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, punt 6°, worden de woorden “de bloed- of aanverwanten tot en met de tweede graad” vervangen door de woorden “de bloedverwanten tot en met de tweede graad, de aanverwanten in de eerste graad”;

2° in het tweede lid worden de woorden “in een van die graden” vervangen door de woorden “in een graad zoals vermeld in het eerste lid, 6°”.”.

VERANTWOORDING

In beginsel worden politieke rechten maximaal gegarandeerd en bijgevolg worden er zo weinig mogelijk beperkingen gesteld aan het opnemen van een politiek mandaat.

Door deze aanpassingen in artikel 20, eerste lid, 6°, en het tweede lid, van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn wordt de verboden graad van aanverwantschap teruggedraaid van tweede graad naar eerste graad. Hierdoor zullen OCMW-raadsleden die aanverwant zijn in de tweede graad wel samen kunnen zetelen (bijvoorbeeld schoonbroers, de echtgenote van de kleinzoon en de grootvader van de kleinzoon enzovoort).

Het valt op vandaag nog moeilijk te rechtvaardigen dat de band van aanverwantschap op dezelfde leest wordt geschoeid als de onverbrekelijke bloedband (tot de tweede graad) tussen personen en dezelfde belangenconflicten laat vermoeden.

Voorts wordt op deze manier discriminatie tussen gehuwden en feitelijk samenwonenden ingeperkt.

AMENDEMENT Nr. 4

**voorgesteld door de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marc Vanden Bussche en Sas van Rouveroi en mevrouw Khadija Zamouri**

Artikel 8

In 1°, op de laatste regel, de woorden “en aan de gemeenteraad” schrappen.

VERANTWOORDING

Dat de agenda ook wordt doorgezonden aan de burgemeester die de OCMW-raad kan bijwonen is logisch. Het verplicht doorsturen van de agenda aan de voltallige gemeenteraad gaat echter te ver, aangezien deze maatregel geen meerwaarde heeft. Men creëert de indruk dat de gemeenteraad over deze punten van de OCMW-raad uitspraak zou moeten doen, wat niet het geval is aangezien gemeente en OCMW nog steeds twee aparte rechtspersonen zijn.

AMENDEMENT Nr. 5

**voorgesteld door de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marc Vanden Bussche en Sas van Rouveroi en mevrouw Khadija Zamouri**

Artikel 8

In 2°, aan de voorgestelde tekst, een zinsnede toevoegen, die luidt als volgt:

“met behoud van artikel 40, §1.”.

VERANTWOORDING

Voor dossiers die gevoelige informatie bevatten van cliënten en onderhoudsplichtigen voorziet artikel 40, §1, de beperking dat deze enkel ter inzage zijn en dat het dus niet mogelijk is om er een afschrift van te krijgen. Ergo kunnen deze dossiers dan ook niet elektronisch worden bezorgd. Daarom wordt deze beperking expliciet aan dit artikel toegevoegd.

AMENDEMENT Nr. 6

**voorgesteld door de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marc Vanden Bussche en Sas van Rouveroi en mevrouw Khadija Zamouri**

Artikel 12

2° schrappen.

VERANTWOORDING

In heel wat gemeenten die te kampen hebben met zware politieke problemen komen de gemeentebesturen zelf na enige tijd tot een werkbare oplossing, zonder inmenging van buitenaf.

Het is ook niet omdat een bestuur wat instabiel is dat de gemeente onbestuurbaar zou zijn.

De in artikel 12 voorgestelde procedure sluit niet aan bij de lokale autonomie die de Vlaamse decreetgever beoogt. Bovendien kan de meerderheid van de raadsleden zonder verdere motivering de onbestuurbaarheid vaststellen. In besturen met een krappe meerderheid dreigt de kans dat de oppositie zonder veel drempels de onbestuurbaarheid kan uitroepen.

Bovendien kan een zittende nieuwe meerderheid bij aanvang van de legislatuur pro forma de strikte onbestuurbaarheid inroepen, waarna dit in de lopende legislatuur niet langer mogelijk is, wegens de beperking om dit maximaal eenmaal per jaar in te roepen.

■

AMENDEMENT Nr. 7

**voorgesteld door de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marc Vanden Bussche en Sas van Rouveroi en mevrouw Khadija Zamouri**

Artikel 13

Vóór het enige lid het volgende lid invoegen:

“In artikel 60, §3, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

“Voor elk bijzonder comité wordt het aantal leden door de raad bepaald. Elk comité mag evenwel, met inbegrip van zijn voorzitter, niet minder leden tellen dan:

1° drie leden voor een raad van maatschappelijk welzijn met ten hoogste negen leden;

2° vier leden voor een raad van maatschappelijk welzijn van elf of dertien leden;

3° vijf leden voor een raad van maatschappelijk welzijn van vijftien leden.”.”.

VERANTWOORDING

Het huidige tweede lid van artikel 60, §3, stelt dat elk bijzonder comité evenveel leden telt als het vast bureau. Deze bepaling zou in werking treden vanaf de volgende legislatuur. Dit amendement wenst de huidige situatie echter te behouden, zodat de OCMW-raad zelf kan bepalen hoeveel leden wenselijk zijn. De OCMW-raad heeft immers de bevoegdheid om bijzondere comités op te richten en om aan deze comités bevoegdheden te delegeren. Afhankelijk daarvan is het zinvol om meer of minder leden van de raad af te vaardigen in deze comités. Wanneer het niet meer mogelijk zou zijn om een bijzonder comité op te richten met meerdere leden dan het vast bureau, zal dit tot gevolg hebben dat er een minder efficiënte werking is. In een aantal gevallen zal het resulteren in minder comités maar met meer vergaderingen of het oprichten van meer comités met minder bevoegdheden.

■

AMENDEMENT Nr. 8

**voorgesteld door de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marc Vanden Bussche en Sas van Rouveroi en mevrouw Khadija Zamouri**

Artikel 13

Een lid toevoegen, dat luidt als volgt:

“In artikel 60, §3, zevende lid, worden de woorden “onder hun leden” geschrapt.”.

VERANTWOORDING

Er stelt zich een probleem wanneer alle opvolgers op de oorspronkelijke voordrachtsakte uitgeput zijn en er raadsleden in de raad zetelen op basis van een nieuwe voordracht. Deze laatsten kunnen niet meer ‘aangeduid’ worden om een lid van hun partij te vervangen in het vast bureau of bijzonder comité. Aangezien de OCMW-raad geen fracties kent, kan de passus ‘onder hun leden’ enkel worden geïnterpreteerd als de leden die vermeld stonden op de oorspronkelijke voordrachtsakte.

AMENDEMENT Nr. 9

**voorgesteld door de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marc Vanden Bussche en Sas van Rouveroi en mevrouw Khadija Zamouri**

Artikel 13

Een lid toevoegen, dat luidt als volgt:

“In artikel 60, §3, achtste lid, wordt de volgende zin geschrapt:

“Indien er maar twee leden zijn verkozen op dezelfde voordrachstakte volstaat de handtekening van een van hen.”.”.

VERANTWOORDING

De huidige tekst zorgt voor onduidelijkheid, wanneer een partij slechts twee raadsleden heeft en een ervan, die lid is van het vast bureau, ontslag neemt uit de raad. Na vervanging van het ontslagnemende lid, zijn er twee OCMW-raadsleden van dezelfde partij die in aanmerking komen om het mandaat in het vast bureau op te nemen. Aangezien een handtekening genoeg is voor de voordracht, kan elk van beiden zichzelf voordragen, wat problematisch is. Door deze bepaling te schrappen, dwingt men beide raadsleden in dit geval een akkoord te zoeken over wie het mandaat moet opnemen. Komen beiden niet tot een vergelijk, dan zal de raad zelf een raadslid kiezen.

AMENDEMENT Nr. 10

voorgesteld door de heer Bart Caron

Artikel 13

Dit artikel vervangen door wat volgt:

“Art. 13. In artikel 60, §3, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Voor elk bijzonder comité wordt het aantal leden door de raad bepaald. Elk comité mag evenwel, met inbegrip van zijn voorzitter, niet minder tellen dan:

1° drie leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met ten hoogste negen leden;

2° vier leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn van elf of dertien leden;

3° vijf leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn van vijftien leden.”;

2° het zesde lid wordt opgeheven;

3° in het zevende lid worden de woorden “onder hun leden” geschrapt;

4° in het achtste lid wordt de volgende zin geschrapt:

“Indien er maar twee leden zijn verkozen op dezelfde voordrachtsakte volstaat de handtekening van een van hen.”.

VERANTWOORDING

Het tweede lid van artikel 60, §3, van het OCMW-decreet zegt dat elk bijzonder comité evenveel leden telt als het vast bureau. Dit artikel treedt pas in werking bij het begin van de volgende legislatuur. De VVSG wenst deze bepaling te schrappen, zodat de huidige situatie behouden blijft en de OCMW-raden zelf kunnen bepalen hoeveel leden het meest wenselijk is voor elk bijzonder comité. De OCMW-raad heeft de decretale bevoegdheid om bijzondere comités op te richten en om aan deze comités bevoegdheden te delegeren. Afhankelijk daarvan is het zinvol om meer of minder leden van de raad af te vaardigen in een bijzonder comité. Wanneer het niet meer mogelijk is om een bijzonder comité op te richten met meer leden dan het vast bureau, dan zal dit resulteren in een minder efficiënte werking van de OCMW's. In sommige besturen zal dit resulteren in minder comités, maar tegelijkertijd wel in veel meer vergaderingen van de OCMW-raad. In andere besturen zal men gewoon meer comités oprichten met minder bevoegdheden.

Daarnaast bestaat er over deze bepaling uit het OCMW-decreet ook nog juridische onduidelijkheid, meer bepaald in de OCMW's van de Randgemeenten en de gemeente Voeren. Het vast bureau wordt daar rechtstreeks verkozen door de gemeenteraadskiezers. Bovendien wordt in het aantal leden van het vast bureau de OCMW-voorzitter alleen dan meegerekend als hij rechtstreeks is verkozen als lid van het vast bureau. Dit zorgt voor onduidelijkheid over het aantal leden van een bijzonder comité in de Rand en Voeren. En wat gebeurt er dan als het aantal leden van het vast bureau wijzigt tijdens de legislatuur omdat er een nieuwe voorzitter gekozen wordt, die juist wel of niet rechtstreeks verkozen werd als lid van het vast bureau? Zowel vanuit beheersmatig als vanuit juridisch oogpunt is het een slechte zaak voor de OCMW's als het tweede lid van artikel 60, §3, op deze wijze van kracht zou worden bij het begin van de volgende legislatuur.

Er is een juridisch probleem wanneer alle opvolgers op de oorspronkelijke voordrachtsakte uitgeput zijn en er raadsleden in de raad zitten op basis van een nieuwe voordracht. Deze laatsten kunnen niet meer ‘aangeduid’ worden om een lid van hun ‘partij’ te vervangen in het vast bureau of bijzonder comité. De OCMW-raad kent immers geen fracties, zodat we ‘onder hun leden’ enkel kunnen interpreteren als de leden die vermeld stonden op de oorspronkelijke voordrachtsakte (waarop het te vervangen lid als raadslid voorgedragen is).

Het huidige achtste lid zorgt voor onduidelijkheid. Volgende situatie kan zich voordoen: een partij heeft twee OCMW-raadsleden, waarvan er een lid is van het vast bureau. Dat lid neemt ontslag als raadslid, waardoor ook het mandaat in het vast bureau vrijkomt. Het ontslagnemend lid wordt uiteraard vervangen als OCMW-raadslid. Op dat moment zijn er twee OCMW-raadsleden (van dezelfde partij als het lid dat ontslag genomen heeft) die in aanmerking komen om het mandaat in het vast bureau op te nemen. Om dat te doen volstaat volgens het OCMW-decreet dat ze zichzelf voordragen. Het OCMW-decreet zegt immers dat een handtekening voldoende is om een geldige voordracht te hebben. Dragen beide raadsleden zichzelf voor als lid van het vast bureau en ondertekenen ze zelf hun eigen voordracht, dan doen ze alle twee een geldige voordracht voor maar een functie. Dat is problematisch. Welk raadslid mag in dat geval dan het mandaat in het vast bureau opnemen? Door de bepaling te schrappen dat een handtekening voldoende is, dwingt men beide raadsleden een akkoord te zoeken over wie het mandaat zal opnemen. Komen beide raadsleden er niet uit, dan zal de raad zelf een raadslid kiezen.

AMENDEMENT Nr. 11

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 13**Dit artikel vervangen door wat volgt:**

“Art. 13. In artikel 60, §3, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Voor elk bijzonder comité wordt het aantal leden door de raad bepaald. Het aantal leden mag nooit meer bedragen dan de helft plus een van het aantal leden van de raad voor maatschappelijk welzijn. Elk comité mag evenwel, met inbegrip van zijn voorzitter, niet minder tellen dan:

1° drie leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn met ten hoogste negen leden;

2° vier leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn van elf of dertien leden;

3° vijf leden voor een raad voor maatschappelijk welzijn van vijftien leden.”;

2° het zesde lid wordt opgeheven;

3° in het zevende lid worden de woorden “onder hun leden” geschrapt;

4° in het achtste lid wordt de volgende zin geschrapt:

“Indien er maar twee leden zijn verkozen op dezelfde voordrachtsakte volstaat de handtekening van een van hen.”.

VERANTWOORDING

Het tweede lid van artikel 60, §3, van het OCMW-decreet zegt dat elk bijzonder comité evenveel leden telt als het vast bureau. Dit artikel treedt pas in werking bij het begin van de volgende legislatuur. De VVSG wenst deze bepaling te schrappen, zodat de huidige situatie behouden blijft en de OCMW-raden zelf kunnen bepalen hoeveel leden het meest wenselijk is voor elk bijzonder comité. De OCMW-raad heeft de decretale bevoegdheid om bijzondere comités op te richten en om aan deze comités bevoegdheden te delegeren. Afhankelijk daarvan is het zinvol om meer of minder leden van de raad af te vaardigen in een bijzonder comité. Wanneer het niet meer mogelijk is om een bijzonder comité op te richten met meer leden dan het vast bureau, dan zal dit resulteren in een minder efficiënte werking van de OCMW's. In sommige besturen zal dit resulteren in minder comités, maar tegelijkertijd wel in veel meer vergaderingen van de OCMW-raad. In andere besturen zal men gewoon meer comités oprichten met minder bevoegdheden.

Daarnaast bestaat er over deze bepaling uit het OCMW-decreet ook nog juridische onduidelijkheid, meer bepaald in de OCMW's van de Randgemeenten en de gemeente Voeren. Het vast bureau wordt daar rechtstreeks verkozen door de gemeenteraadskiezers. Bovendien wordt in het aantal leden van het vast bureau de OCMW-voorzitter alleen dan meegerekend als hij rechtstreeks is verkozen als lid van het vast bureau. Dit zorgt voor onduidelijkheid over het aantal leden van een bijzonder comité in de Rand en Voeren. En wat gebeurt er dan als het aantal leden van het vast bureau wijzigt tijdens de legislatuur omdat er een nieuwe voorzitter gekozen wordt, die juist wel of niet rechtstreeks verkozen werd als lid van het vast bureau? Zowel vanuit beheersmatig als vanuit juridisch oogpunt is het een slechte zaak voor de OCMW's als het tweede lid van artikel 60, §3, op deze wijze van kracht zou worden bij het begin van de volgende legislatuur.

Er is een juridisch probleem wanneer alle opvolgers op de oorspronkelijke voordrachtsakte uitgeput zijn, en er raadsleden in de raad zitten op basis van een nieuwe voordracht. Deze laatsten kunnen niet meer ‘aangeduid’ worden om een lid van hun ‘partij’ te vervangen in het vast bureau of bijzonder comité. De OCMW-raad kent immers geen fracties, zodat we ‘onder hun leden’ enkel kunnen interpreteren als de leden die vermeld stonden op de oorspronkelijke voordrachtsakte (waarop het te vervangen lid als raadslid voorgedragen is).

Het huidige achtste lid zorgt voor onduidelijkheid. Volgende situatie kan zich voordoen: een partij heeft twee OCMW-raadsleden, waarvan er een lid is van het vast bureau. Dat lid neemt ontslag als raadslid, waardoor ook het mandaat in het vast bureau vrijkomt. Het ontslagnemend lid wordt uiteraard vervangen als OCMW-raadslid. Op dat moment zijn er twee OCMW-raadsleden (van dezelfde partij als het lid dat ontslag genomen heeft) die in aanmerking komen om het mandaat in het vast bureau op te nemen. Om dat te doen volstaat volgens het OCMW-decreet dat ze zichzelf voordragen. Het OCMW-decreet zegt immers dat een handtekening voldoende is om een geldige voordracht te hebben. Dragen beide raadsleden zichzelf voor als lid van het vast bureau en ondertekenen ze zelf hun eigen voordracht, dan doen ze alle twee een geldige voordracht voor maar een functie. Dat is problematisch. Welk raadslid mag in dat geval dan het mandaat in het vast bureau opnemen? Door de bepaling te schrappen dat een handtekening voldoende is, dwingt men beide raadsleden een akkoord te zoeken over wie het mandaat zal opnemen. Komen beide raadsleden er niet uit, dan zal de raad zelf een raadslid kiezen.

AMENDEMENT Nr. 12

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 15

1° vervangen door wat volgt:

“1° in paragraaf 1 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn en de ondervoorzitter genieten ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn een wedde, vakantiegeld, eindejaarspremie en een uittredingsvergoeding. De wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn zijn gelijk aan de wedde, het vakantiegeld, de eindejaarspremie en de uittredingsvergoeding van een schepen van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, en omvatten de vergoeding voor zijn opdracht als lid van het college van burgemeester en schepenen. De wedde van een ondervoorzitter is gelijk aan de wedde van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, vermenigvuldigd met de wedde van een schepen van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, en gedeeld door de wedde van de burgemeester van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend. Het vakantiegeld en de eindejaarspremie van de ondervoorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn worden op dezelfde wijze vastgesteld als het vakantiegeld en de eindejaarspremie van de voorzitter. De uittredingsvergoeding van een ondervoorzitter is gelijk aan de uittredingsvergoeding van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, vermenigvuldigd met de uittredingsvergoeding van een schepen van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, en gedeeld door de uittredingsvergoeding van de burgemeester van de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze van betaling en de toekenningsvoorwaarden van die wedde, dat vakantiegeld en die eindejaarspremie en bepaalt de wijze van betaling, de toekenningsvoorwaarden en de duur van de uittredingsvergoeding. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze van betaling, de toekenningsvoorwaarden en de duur van de uittredingsvergoeding binnen de hierna bepaalde grenzen:

- *een maand uittredingsvergoeding per gepresteerd jaar, met een maximum van 12 maanden;*
- *de vergoeding wordt niet uitgekeerd aan uittredende mandatarissen die worden verkozen of benoemd tot burgemeester of schepen, lid van de deputatie, provinciegouverneur, ambassadeur, lid van het parlement, lid van een Gemeenschaps- of Gewestregering, minister of staatssecretaris, lid van het Grondwettelijk Hof en even-*

- min aan uittredende mandatarissen die een bezoldigd ambt hebben aanvaard in een internationale of parastatale instelling;*
- *de uittredingsvergoeding vervalt indien de betrokkene een beroepsinkomen verwerft. Hierbij kan de betrokkene aanvragen het verschil bij te passen indien dit inkomen lager zou liggen dan de uittredingsvergoeding.”.*

VERANTWOORDING

Een aantal minimale beginselen van de uittredingsvergoeding moet decretaal verankerd worden. Bij het vaststellen van een uitvoeringsbesluit, houdt de Vlaamse Regering rekening met deze beginselen.

AMENDEMENT Nr. 13

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 17

In de inleidende bepaling, op de tweede regel, de woorden “artikel 15” vervangen door de woorden “artikel 16”.

VERANTWOORDING

Legistiek. Het gaat om de rechtzetting van een materiële fout.

AMENDEMENT Nr. 14

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 19/1 (nieuw)

Een artikel 19/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 19/1. In artikel 92, tweede lid, van hetzelfde decreet worden tussen de zin “De schuldenaar moet bovendien vooraf aangemaand zijn met een aangetekende brief.” en de zin “Schulden van een publieke rechtspersoon kunnen nooit via een dwangbevel worden ingevorderd.” de zinnen “Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan administratieve kosten aanrekenen voor deze aangetekende brief. Deze kosten vallen ten laste van de schuldenaar en kunnen eveneens ingevorderd worden via het dwangbevel.” ingevoegd.”.

VERANTWOORDING

Vele OCMW's rekenen de behandelingskosten aan voor een aangetekende aanmaning in uitvoering van artikel 92 van het OCMW-decreet. Het invorderen van deze kosten bij niet-betaling via het dwangbevel wordt soms betwist. Door hiervoor in het decreet zelf een juridische grondslag vast te stellen, vermindert de betwistingmogelijkheid. Het kan enkel gaan om kostendekkende bedragen die redelijk zijn. Een bedrag van 20 euro komt vandaag redelijk voor: dit bedrag dekt de kost van zowel de aangetekende zending op zich als de administratieve kost van behandeling (aanmaak en ondertekening). Deze nieuwe bepaling laat het bestuur geenszins toe 'winst' te maken, laat staan exorbitant hoge bedragen aan te rekenen. Desgevallend kunnen in een ministeriële omzendbrief richtlijnen geformuleerd worden over wat als redelijk bedrag wordt beschouwd.

AMENDEMENT Nr. 15

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 19/2 (nieuw)

Een artikel 19/2 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 19/2. Artikel 95, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt vervangen door volgende bepaling:

“Onverminderd het derde lid, bestaat het managementteam uit de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, de financieel beheerder en alle andere leden die geen mandataris zijn en waarvan de deelname aan het managementteam nuttig wordt geacht voor het functioneren van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.”.”.

VERANTWOORDING

Een ruime formulering sluit veel beter aan bij de noden van gemeente en OCMW. Op die manier wordt de invulling van het managementteam overgelaten aan het bestuur, zonder veel inmenging door de decreetgever.

AMENDEMENT Nr. 16

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 20

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Gezamenlijke vergaderingen van de managementteams van gemeente en OCMW zijn mogelijk en dit moet niet formeel in de regelgeving vastgelegd worden.

AMENDEMENT Nr. 17

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 20/1 (nieuw)

Aan hoofdstuk 2, afdeling 1, een artikel 20/1 toevoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 20/1. In artikel 99, §3, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt tussen de zin “De secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan, na eensluidend advies van de financieel beheerder, de kasverrichtingen opdragen aan een of meer personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn.” en de zin “De betrokken personeelsleden kunnen de aan hen toevertrouwde bevoegdheden niet weigeren als hun functieomschrijving erin voorziet.” de zin “De betrokken personeelsleden staan in voor de kasverrichtingen onder de voorwaarden bepaald in het interne controlesysteem.” ingevoegd.”.

VERANTWOORDING

Met deze toevoeging wordt verduidelijkt dat de regeling van het kasbeheer bij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn overgelaten wordt aan het interne controlesysteem van het bestuur. De huidige tekst verwijst enkel in het tweede lid van paragraaf 3 naar het interne controlesysteem, terwijl het evident is dat het interne controlesysteem niet enkel de voorwaarden voor de bevoegdheid tot geld afhalen regelt, maar ook de kasverrichtingen in hun geheel. Deze aanvulling strekt ertoe om hierover elke mogelijke twijfel weg te nemen.

Het is niet nodig om het kasbeheer in detail te regelen in de decreettekst, omdat de OCMW's zelf het beste geplaatst zijn om, rekening houdend met hun grootte, een regeling uit te werken die de principes van functiescheiding, vermeld in paragraaf 2, optimaal respecteert.

In tegenstelling tot wat in de parlementaire stukken van 2009 wordt gesteld, sluit het respecteren van het principe van functiescheiding niet uit dat de kasverrichtingen aan de financieel beheerder worden toevertrouwd. Uiteraard moeten de voorwaarden die daarvoor gesteld worden in het interne controlesysteem zo veel mogelijk proberen te vermijden dat meerdere functies in de financiële cyclus door dezelfde persoon worden uitgeoefend. Een belangrijk element van functiescheiding wordt wel decretaal vastgelegd in artikel 165, §1, van de bestaande decreettekst: daar wordt bepaald dat betalingen ter uitvoering van uitgaven nooit kunnen worden verricht door de financieel beheerder zonder een uitdrukkelijke betalingsopdracht door de secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Die bepaling heeft betrekking op alle betalingen van uitgaven, zodat wat dat aspect betreft de functiescheiding wel decretaal vastgelegd is (en blijft).

De tekst van het decreet verplicht de OCMW's niet om een onderscheid te maken tussen de girale betalingen en de chartale betalingen (betalingen uit de kas). Enkel wordt bepaald dat de girale uitgaven gebeuren door de financieel beheerder, terwijl de regeling voor de chartale uitgaven wordt vrijgelaten. Een OCMW kan er echter perfect voor kiezen om voor de chartale uitgaven in het intern controlesysteem een regeling uit te werken die gelijkloopt met de decretale regeling voor de girale uitgaven.

AMENDEMENT Nr. 18

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 21

Dit artikel vervangen door wat volgt:

“Art. 21. Aan artikel 103 van hetzelfde decreet wordt er een paragraaf 5 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§5. De raad voor maatschappelijk welzijn kan personeel ter beschikking stellen van of overdragen aan de gemeente die door het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend, mits de geldende rechtspositieregeling van het personeel nageleefd wordt en mits goedkeuring van de gemeenteraad van de gemeente die door het centrum voor maatschappelijk welzijn wordt bediend. De Vlaamse Regering kan daartoe minimale voorwaarden vaststellen.”.”.

VERANTWOORDING

Dit artikel voegt aan artikel 103 van het OCMW-decreet toe dat personeel, ongeacht het dienstverband, ter beschikking kan gesteld worden van of overgedragen worden aan het gemeentebestuur. Het ter beschikking stellen van personeel respectievelijk het overdragen van personeel beoogt een samenvoeging van gelijkaardige diensten te vergemakkelijken. Dit zal vooral nuttig zijn in de fase van herstructurering van diensten.

De nieuwe bepaling die wordt ingelast is geënt op de regeling die het de OCMW's mogelijk maakt personeel ter beschikking te stellen van of over te dragen aan de verzelfstandigde verenigingen, zoals bepaald in artikel 229 en artikel 246 van het OCMW-decreet, en artikel 60, §7, van de organieke OCMW-wet van 8 juli 1976. Voor de personeelsbeweging naar de gemeente kan dezelfde regeling gehanteerd worden. Die regeling voorziet

helder in het principe, is kort, eenvoudig en verwijst naar de rechtspositieregeling van het OCMW-personeel. Bij stilzwijgen van de rechtspositieregeling zal het ter beschikking stellen of overdragen van personeel niet mogelijk zijn.

In de rechtspositieregeling moet onder meer uiteengezet worden welke rechten behouden blijven. Bij personeelsoverdracht gaat het daarbij dan om de klassieke overgangsregelingen, zoals het behoud van graad, van salarisschaal en van de aanspraken op de functionele loopbaan die het personeel had kunnen doorlopen als het bij het OCMW-bestuur in dienst was gebleven, volgens de voorwaarden die daarvoor golden bij het OCMW-bestuur. Het behoud van deze rechten blijft verworven zolang de rechtspositieregeling van het gemeentepersoneel niet gunstiger is. Ook komen de overgedragen personeelsleden in beginsel in aanmerking voor bevordering en interne mobiliteit bij het gemeentebestuur op dezelfde wijze en onder dezelfde voorwaarden als de andere personeelsleden van het gemeentebestuur. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen voor wat betreft de rechtspositie van het overgedragen personeel, om bijvoorbeeld het behoud van minimale rechten te vrijwaren.

De personeelsoverdracht heeft op zich geen invloed op de personeelsformatie. Dit betekent niet dat die formatie als gevolg van de overdracht niet aangepast zal worden, bijvoorbeeld omdat de betrekkingen van de overgedragen titularissen overbodig zijn geworden. Indien de formatie niet aangepast wordt, betekent dit dat de betrekkingen van de overgedragen titularissen niet langer bezet zijn en dus opnieuw, na vacantverklaring, ingevuld kunnen worden.

AMENDEMENT Nr. 19

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 22/1 (nieuw)

Een artikel 22/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 22/1. Het artikel 114 van hetzelfde decreet wordt gewijzigd als volgt:

“Art. 114. De personeelsleden van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn worden geëvalueerd op ambtelijk niveau.

De ombudsman wordt echter geëvalueerd door de raad voor maatschappelijk welzijn. Bij staking van stemmen wordt het betrokken personeelslid geacht te voldoen.

De secretaris van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn en de financieel beheerder worden echter geëvalueerd door het vast bureau en, zo er geen werd opgericht, door de raad voor maatschappelijk welzijn. De evaluatie vindt plaats op basis van een voorbereidend rapport, opgesteld door externe deskundigen in het personeelsbeleid, en op basis van een verslag van het vast bureau of van de voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn als er geen vast bureau werd opgericht. Bij staking van stemmen wordt het betrokken personeelslid geacht te voldoen.”.”.

VERANTWOORDING

De evaluatie van de decretale graden gebeurt door het vast bureau indien dat is opgericht en anders door de raad. De externe deskundige bereidt een evaluatierapport voor op basis van een evaluatiegesprek met de functiehouder en een interview met de voorzitter, de leden van het vast bureau indien dat is opgericht en de managementteamleden.

AMENDEMENT Nr. 20

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 23

In de voorgestelde tekst, de woorden “Hoofdstuk IVbis.” vervangen door de woorden “Hoofdstuk IV/1.”.

VERANTWOORDING

Legistiek. Het gaat om de rechtzetting van een materiële fout.

AMENDEMENT Nr. 21

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 24

In de inleidende bepaling, op de tweede regel, de woorden “artikel 22,” vervangen door de woorden “artikel 23,”.

VERANTWOORDING

Legistiek. Het gaat om de rechtzetting van een materiële fout.

AMENDEMENT Nr. 22

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 25/1 (nieuw)

Aan hoofdstuk 2, afdeling 2, een artikel 25/1 toevoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 25/1. Artikel 140 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.”.

VERANTWOORDING

Het hervormingsrecht van de Beroepscommissie voor tuchtzaken, als orgaan van actief bestuur, wordt met betrekking tot de straftoemeting niet langer als wenselijk beschouwd en daarom afgeschaft. In de nieuwe regeling behoudt de beroepscommissie haar vernietigingsbevoegdheid en kan ze in het kader van de problematiek van de bestuurlijke lus, bij tussenbeslissing, de tuchtoverheid in de gelegenheid stellen om onwettigheden te herstellen. In de tussenbeslissing waarbij de termijn om uitspraak te doen wordt verlengd, kan beslist worden dat de tuchtoverheid binnen een termijn een onwettigheid kan herstellen.

AMENDEMENT Nr. 23

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 25/2 (nieuw)

Aan hoofdstuk 2, afdeling 2, een artikel 25/2 toevoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 25/2. Artikel 141 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 141. Binnen zestig dagen na de dag van ontvangst van het tuchtdossier spreekt de Beroepscommissie voor tuchtzaken zich uit over het beroep. De Beroepscommissie voor tuchtzaken deelt de datum waarop ze het tuchtdossier heeft ontvangen, mee aan de tuchtoverheid en de indiener van het beroep.

De Beroepscommissie voor tuchtzaken kan de oorspronkelijke termijn van zestig dagen tweemaal verlengen met een termijn van zestig dagen. Ze brengt, voor het verstrijken van de termijn van zestig dagen, de tuchtoverheid en het personeelslid op de hoogte van de verlengde termijn.

Onverminderd de termijn bedoeld in het eerste en tweede lid, kan de Beroepscommissie voor tuchtzaken de tuchtoverheid in de gelegenheid stellen om binnen een bepaalde termijn een onwettigheid in de bestreden beslissing te herstellen. In voorkomend geval deelt de Beroepscommissie voor tuchtzaken partijen mee op welke wijze het beroep verder wordt behandeld na kennisname van de beslissing van de tuchtoverheid tot herstel van de onwettigheid en uiterlijk na het verstrijken van deze termijn om de onwettigheid te herstellen.

Indien de Beroepscommissie voor tuchtzaken het beroep gegrond verklaart, vernietigt zij de bestreden beslissing.”.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 22.

AMENDEMENT Nr. 24

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 49

In de voorgestelde tekst, op de eerste regel, de woorden “Art.179/1.” vervangen door de woorden “Art. 179/1. §1.”.

VERANTWOORDING

Legistiek. Het gaat om de rechtzetting van een materiële fout.

AMENDEMENT Nr. 25

**voorgesteld door de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marc Vanden Bussche en Sas van Rouveroi en mevrouw Khadija Zamouri**

Artikel 51

Paragraaf 3 vervangen door wat volgt:

“§3. De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn, in voorkomend geval, de raad voor maatschappelijk welzijn kan hetzij een lid van de raad voor maatschappelijk welzijn, hetzij een personeelslid, hetzij een personeelslid van een samenwerkingsverband van openbare centra voor maatschappelijk welzijn, hetzij een advocaat aanwijzen om namens het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn te verschijnen in rechte.”.

VERANTWOORDING

Het kan niet de bedoeling zijn dat de eventuele aanwijzing beperkt wordt in plaats van uitgebreid. Bedoeling van deze wijziging is om de mogelijkheid om ook een personeelslid van een samenwerkingsverband van openbare centra voor maatschappelijk welzijn aan te duiden, te behouden.

AMENDEMENT Nr. 26

**voorgesteld door de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marc Vanden Bussche en Sas van Rouveroi en mevrouw Khadija Zamouri**

Artikel 58

In de voorgestelde tekst het tweede lid schrappen.**VERANTWOORDING**

De bepaling dat niemand binnen een vereniging meer kan verdienen dan de OCMW-secretarissen is geen goede regelgeving. Deze regeling leidt tot vragen over wat precies met het loon wordt bedoeld, zorgt voor een verloning van medewerkers van zelfstandige entiteiten die geënt is op de grootte van de gemeente en niet op de omvang of aard van die entiteiten, zet de deur open voor misbruiken (bijvoorbeeld door te werken met managementvennootschappen enzovoort). Ook hier is dit weer overdreven regulering.

AMENDEMENT Nr. 27

**voorgesteld door de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marc Vanden Bussche en Sas van Rouveroi en mevrouw Khadija Zamouri**

Artikel 58

Dit artikel vervangen door wat volgt:

“Art. 58. Artikel 229, §1, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“§1. Het bevoegde orgaan van de vereniging bepaalt de rechtspositieregeling van het personeel binnen het kader van de minimale voorwaarden met betrekking tot de rechtspositieregeling die door de Vlaamse Regering wordt vastgesteld.”.

VERANTWOORDING

Door deze wijziging krijgen de verenigingen onder titel VIII, hoofdstuk 1, de mogelijkheid om een eigen rechtspositieregeling uit te werken voor het personeel van deze vereniging. OCMW's zijn door hun wettelijke opdracht actief in verschillende sociale domeinen waar ook andere rechtspersonen hun diensten aanbieden. Het gaat om specifieke diensten die OCMW's naast hun sociale dienst, aanbieden. Dit is belangrijk voor de burger omdat de OCMW's positief kunnen blijven wegen op de prijs en de kwaliteit in de sector. Daarnaast is een voldoende ruim OCMW-aanbod een garantie op het werkelijk toegepast pluralisme, terwijl de continuïteit van de dienstverlening gewaarborgd wordt. Om een echte toekomst voor deze specifieke OCMW-diensten te garanderen, is het van belang dat ze concurrentieel kunnen zijn met de diensten van andere aanbieders in de sector. Het is dus eveneens belangrijk dat de mogelijkheid om soepeler te gaan werken niet beperkt wordt tot enkel de woonzorgcentra zoals het ontwerp nu bepaalt.

Ondanks de nieuwe rechtspersoonlijkheid blijft het grootste knelpunt nog steeds het personeelsstatuut. Wanneer een vereniging onder titel VIII, hoofdstuk 1, een eigen rechtspositieregeling zou kunnen uitwerken, wordt dit opgelost omdat de vereniging zich hierbij kan laten inspireren door wat gangbaar is binnen de sector waarbinnen men actief is, zonder daarom deze regeling over te nemen. Dergelijke bepaling zou ervoor zorgen dat de vereniging binnen de sector concurrentieel kan werken en zou voor de gemeente en het OCMW van de zetel van de vereniging een vereenvoudiging betekenen. Nu moeten zij bij het vaststellen van hun rechtspositieregeling immers rekening houden met de effecten ervan op het personeel van de vereniging, wat met dit voorstel niet het geval is.

AMENDEMENT Nr. 28

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 59

Aan de voorgestelde tekst een lid toevoegen, dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorschriften voor de toepassing van de bepalingen van het tweede lid op de verenigingen van publiek recht.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt ertoe de uitvoeringsbevoegdheid te expliciteren. In de huidige versie van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juni 2010 betreffende de beleids- en beheerscyclus van de gemeenten, de provincies en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn worden in titel 6 nu reeds afzonderlijke bepalingen opgenomen voor de autonome gemeentebedrijven en de autonome provinciebedrijven. Naar aanleiding van de voorliggende wijziging van het decreet zal het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juni 2010 moeten worden aangepast en aangevuld met specifieke bepalingen voor de OCMW-verenigingen van publiek recht, die nu niet onder het toepassingsgebied vallen. Om te expliciteren dat de bepalingen voor de OCMW-verenigingen van publiek recht niet identiek zullen zijn aan de bepalingen voor de OCMW's, wordt de Vlaamse Regering door dit amendement een expliciete afzonderlijke uitvoeringsbevoegdheid toegekend.

Dat de bepalingen voor de OCMW-verenigingen van publiek recht op bepaalde punten zullen afwijken van de bepalingen die gelden voor de OCMW's volgt overigens ook al onmiddellijk uit de formulering van artikel 230 van het OCMW-decreet, zoals het nu gewijzigd wordt. Doordat enkel de beleidsrapporten en de boekhouding van toepassing worden gemaakt op de OCMW-verenigingen van publiek recht, kan de Vlaamse Regering bij uitvoeringsbesluit nooit het beheersmatige luik van de beleids- en beheerscyclus alsnog van toepassing verklaren. Er kan, bij wijze van voorbeeld, dus geen sprake van zijn dat de hoofdstukken 5 en 6 van titel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juni 2010, waarin de uitgavencyclus en de ontvangstencyclus worden geregeld, van toepassing zouden worden op de OCMW-verenigingen van publiek recht. Hetzelfde geldt voor de bepalingen over de vastleggingen of het principe van de beperktheid van de kredieten.

Dit amendement doet geenszins afbreuk aan de doelstellingen van het ontwerp van decreet. De grotere herkenbaarheid en leesbaarheid van de rapportering voor de OCMW-raadsleden en het verhogen van de demo-

cratische controle blijft onverkort van kracht. Het gaat dus louter om een technische aanvulling waarin de uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering wordt geëxpliciteerd.

AMENDEMENT Nr. 29

**voorgesteld door de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marc Vanden Bussche en Sas van Rouveroi en mevrouw Khadija Zamouri**

Artikel 62

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Deze schrapping is het gevolg van de voorgestelde regeling om voor verenigingen onder titel VIII, hoofdstuk 1, in de mogelijkheid te voorzien om een eigen rechtspositieregeling uit te werken voor het personeel van de vereniging.

AMENDEMENT Nr. 30

**voorgesteld door de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marc Vanden Bussche en Sas van Rouveroi en mevrouw Khadija Zamouri**

Artikel 63

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 29

AMENDEMENT Nr. 31

**voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor,
Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes**

Artikel 63

In de inleidende bepaling, op de tweede regel, de woorden “artikel 60,” vervangen door de woorden “artikel 62,”.

VERANTWOORDING

Legistiek. Het gaat om de rechtzetting van een materiële fout.

AMENDEMENT Nr. 32

**voorgesteld door de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marc Vanden Bussche en Sas van Rouveroi en mevrouw Khadija Zamouri**

Artikel 64

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 29

AMENDEMENT Nr. 33

**voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor,
Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes**

Artikel 64

**In de inleidende bepaling, op de tweede regel, de woorden “artikel 60,” vervangen door de
woorden “*artikel 62*,”.**

VERANTWOORDING

Legistiek. Het gaat om de rechtzetting van een materiële fout.

AMENDEMENT Nr. 34

**voorgesteld door de heer Marnic De Meulemeester, mevrouw Annick De Ridder,
de heren Marc Vanden Bussche en Sas van Rouveroi en mevrouw Khadija Zamouri**

Artikel 65

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 29

AMENDEMENT Nr. 35

**voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor,
Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes**

Artikel 65

**In de inleidende bepaling, op de tweede regel, de woorden “artikel 60,” vervangen door de
woorden “*artikel 62*,”.**

VERANTWOORDING

Legistiek. Het gaat om de rechtzetting van een materiële fout.

AMENDEMENT Nr. 36

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 68

Dit artikel vervangen door wat volgt:

“Art. 68. In artikel 258 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt de zinsnede “116,” opgeheven;

2° paragraaf 3, eerste lid, wordt vervangen door wat volgt:

“De termijn, vermeld in §1, wordt gestuit door de opvraging, op de wijze bepaald door de Vlaamse Regering, door de toezichthoudende overheid van een bepaald besluit, het dossier, bepaalde documenten of inlichtingen betreffende een bepaald besluit bij de gemeente-overheid.”;

3° in paragraaf 4, tweede lid, wordt tussen het woord “klacht” en het woord “vangt” de zinsnede “als vermeld in het eerste lid,” ingevoegd.”.

VERANTWOORDING

Dit amendement volgt uit de wijziging van artikel 251 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn waardoor op het vlak van kennisgevingen of verzendingen tussen het OCMW en toezichthoudende overheid de mogelijkheid wordt gecreëerd om in te spelen op de nieuwe evoluties op het vlak van communicatie.

AMENDEMENT Nr. 37

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 70/1 (nieuw)

In hoofdstuk 2, afdeling 9, een artikel 70/1 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 70/1. De tuchtvorderingen die op het moment van inwerkingtreding van de artikelen 25/1 en 25/2 hangende zijn, worden verder afgehandeld overeenkomstig de bepalingen die voor de inwerkingtreding van toepassing waren.”.

VERANTWOORDING

Het hervormingsrecht van de Beroepscommissie voor tuchtzaken, als orgaan van actief bestuur, wordt met betrekking tot de straftoemeting niet langer als wenselijk beschouwd en daarom afgeschaft. In de nieuwe regeling behoudt de beroepscommissie haar vernietigingsbevoegdheid en kan ze in het kader van de problematiek

van de bestuurlijke lus, bij tussenbeslissing, de tuchtoverheid in de gelegenheid stellen om onwettigheden te herstellen. In de tussenbeslissing waarbij de termijn om uitspraak te doen wordt verlengd, kan beslist worden dat de tuchtoverheid binnen een termijn een onwettigheid kan herstellen. Hier wordt een overgangsregeling opgenomen. In lopende zaken geldt de oude regeling.

AMENDEMENT Nr. 38

voorgesteld door de heren Lieven Dehandschutter, Jan Verfaillie, Kurt De Loor, Willy Segers, Jan Durnez, Jurgen Vanlerberghe en Ward Kennes

Artikel 70/2 (nieuw)

In hoofdstuk 2, afdeling 9, een artikel 70/2 invoegen, dat luidt als volgt:

“Art. 70/2. Met betrekking tot de toepassing van artikel 230, tweede lid, van het OCMW-decreet, kan de Vlaamse Regering voor de op 1 januari 2012 bestaande OCMW-verenigingen van publiek recht een afwijkende regeling vaststellen op grond van de eigenheden van die OCMW-verenigingen van publiek recht en na verzoek van de raad voor maatschappelijk welzijn of de raden voor maatschappelijk welzijn.”.

VERANTWOORDING

De overgangsbepaling maakt het mogelijk om in een besluit van de Vlaamse Regering voor welbepaalde bestaande (grote) OCMW-verenigingen van publiek recht, met specifieke, bestaande analytische boekhoudsystemen een gedifferentieerde regeling uit te werken. Het is uiteraard niet de bedoeling dat afbreuk wordt gedaan aan de decretale uitgangspunten en doelstellingen. Bovendien zal een gedifferentieerde regeling voor een OCMW-vereniging van publiek recht niet mogelijk zijn als alle betrokken raden voor maatschappelijk welzijn daar niet om verzocht hebben.

